

Dopisi.

Iz Maribora 15. okt. (Vabilo.) V nedeljo, 22. dne t. m. bo v čitavniški sobani beseda, h kateri se vsi gg. člani s tem vabijo. Začne se beseda ob 7. uri zvečer.

Odbor.

Ljutomer na Štajarskem 5. okt. — Starši in skrbitelji pazite na otroke svoje, da Vam beraške palice ne prikredijo! Tako čujem večstranske glase o požaru, kateri je nastal 2. dne t. m. popoldne v Vržeji. Igrali so otroci pod neko kolarnico s haricami (Zündhölzchen). Le sreča, da ni bilo velikega vetra, drugače bi bil utegnil celi varoš pogoreti! — Po dolgi suši porosuje nam izdaten in tih dežek naše zevavne zemljine. Kamor ni segla letos toča, se grozdje, akoravno je redko, po vinogradih že precej zrelo in lepo kaže, kakor tudi trs svojo lansko nezrelost popolnoma vrači; da se prihodnjič veliko večega pridelka nadjati moremo. Vinska trgatav se počne, vendar ne bode velikega zamudka prizadela, a vino čtak bode dobro. Velika stiska je za žito (hrž) na sejanje, drevenka 40 pintov po 3 gold., a vekša pa še za novce! — Zmanjkala je letošnja ozimna popolnoma, letni pridelki so nekaj boljši; hajdine je srednjo mero, koruze in krompirja na nekterih krajih obilo, zelje zarad stisne suše zamujeno, vendar hrastje nam dodava, hvala Bogu! obilo želoda. Oves in proso pa sta dorastla, da že dolgo ne tako popolnoma. Sadja, posebno jabolčnine, so nekteri obilno pridelali. — V Ljutomeru imamo poleg glavne učilnice s 4 razredi že tudi 2 leti podrealno učilnico (Unter-Realschule); menda čitatelji „Novic“ o tej še ničesa ne vejo. — Naše novo občinsko predstojništvo se vrlo ponaša; imamo boljše ceste in mostove, da vozačem ni treba kakor lani siroto živino poleg praznih kól za uha vlačiti, da je prišla naprej. Več kaj prihodnjič, ako mi dovolite.*) Z Bogom!

Dobroželnik.

Od krajnsko-štajarske meje 13. okt. — Pretekli pondeljek zvečer se je zopet vlovil tisti po širokem obsojeni, precej po oklicani sodbi pred dvema mesecema v Celji všli, namreč Luka Frajle, imenovani Rešnikov. Kmali po večni luči je bil blizo trebovske steklarnice v neko kašto prišel in že denar, ktere ga je bil kmet za vole skupil, in še nekaj srebrnine pograbil. Domači sin hoče iz kašte loja dobiti; ko pa odprto najde, si brž misli, da je tat blizo; pomakne se toraj nazaj, in v tem, ko premišljuje, kaj bi storil, ali klical ali kali, skoči tat iz kašte čez stopnice, fant pa za njim, in ga od zadej zgrabi, pa tudi na ves glas pomoči kliče. Kmali prihitijo knapi in tatú roke s trtami zvežejo, in ga z veliko parado v srenjski zapor ženejo. Drugi dan ga župan dobro okovarjenega k dotični gosposki spremi. Imel je Frajle pri sebi dvačeven samokres, do vrha nabasan, in 12 ponarejenih ključev; najdlji so drugi dan tudi še močno gletev in še nekaj vkradenih reči. Da bi tolovaja zdaj le dobro zakovali!

V Gorici 10. oktobra. X. — September — oktober! To sta zdaj Avstrijanom najimenitnejša meseca. Ta nam je „diplom“ rodil, uni „manifest“. Med 20. septembrom in 20. oktobrom imamo pa tudi še 4. oktobra cesarjev god. Kaj, ko bi Slovenci ta mesec med 20/9. in 20/10. za „cesarski“ mesec odločili, in en dan v njem zaporedoma zdaj v tem, zdaj v unem kraju nekako tako obhajali, kakor Dunajčanje nekaj let sem svoj „Verfassungsfest“ v praterji? — Neko tako misel je menda imel naš čitavničin odbor, ko je (zavoljo zadržkov 4. oktobra) 9. dne t. m. Njega Veličanstvu na čast nenadoma eno najsijajniših „besed“ napravil.

Nikdo bi ne bil pričakoval, da se bo v tej — pri nas „mrtvi dôbi“ kaj tako krasnega naredilo. Pa kaj bi ne! Kadar se vzdigne čitavničina zastava ipavska in se ondašnji pevski zbor — s svojo prima-dono (Dolenčevo) in z nadepolnim skladateljem in glasovodjem A. Hribarjem v Gorico napoti in nam svoj „veselo zaukaj Gorica“ ureže, kako bi nas to iz poletnega dremanja ne zbudilo! Živili! — Začela se je pa „beseda“ vpričo izbrane, praznično oblečene družbe, značaju svečanosti primerno, s cesarsko pesmijo in „slava vam“ (napev Hr.); vrstilo se je potem petje, godba in igranje na glasoviru. Igrali ste gospodičini Klavdija Egger-jeva in Ana Girovečeva, naši že znani izvrstni igravki. Pele so se, ena bolj izvrstna ko druga, te-le pesmi: „Radostno potovanje“ (česka), „deklica in rožica“ (besede Praprotnikove, napev Hr.), „pobratimija“ Jenkova „veselo zaukaj Gorica“ (zložena za 12. julija 1863, napev Hrib.) — Da bi mogli g. Hribarja Ipavcem ukrasti! — Na zadnje se je mladina tudi parkrat zasukala. Naj bi bilo to začetek redne, vsakoletne cesarsko-narodne svečanosti!

Iz Dolenskega blizo Hrvatske. Σ. — Ko sem čital v mnogocenjenem vašem listu, kako vrla prijatelja šolstva sta se skazala plemenita baron Anton Zois in grof Josip Barbo, napotilo me je to, da vzamem pero v roke in Vam napišem, da tudi doljna dolenska stran ima plemenitega gospoda, kteremu je na srcu omika naše mladine in blagor mile nam domovine; živa priča temu je bil 28. dan avgusta meseca, ko je konecletno šolsko izpraševanje bilo v naši ljudski šoli. In ta domoljubni gospod je grof G. Auersperg iz Mokric. Učencem in učenkam — 28 skupaj — ki so se najbolje obnesli, podarili so gospod grof lepih knjižic in še povrh svetlih dvajsetic in o vsem veliko skrb za šolo razodeli. Videli smo v šoli kroglo svetá (globus), ki so ga grof mojstersko naredili in s slovenskimi imeni opisali; to pa mi je še posebno v srce seglo, da sem čul, da so grof odbrali lep vrt za drevesnico, kjer se bode vprihodnje mladina dolenska podučevala v sadjoreji, pa tudi v drugih gospodarskih vednostih. Domoljubni gospod priznavajo potrebo, da se sadjoreja povzdigne na Dolenskem, in to je prava pot, ki bode učinila mnogo koristi. Bog poživi tacega možá! Srečna okolica, ki ima take plemenitnike, pa tudi tako vrlo, za vse dobro vneto duhovščino!

Iz Krškega na Dolenskem 15. okt.* — Gospod Stepišnik iz Celja je pred nekoliko tedni začel most delati čez Savo. Škoda, da se ni lotil dela že popred, ko mu je suha letina tako mila bila, kakoršna morebiti veliko let več ne bode. Most mora biti 1866. leta dodelan. Ko ga dodela in se delo potrdi, prejme 10.000 gold. iz deželnega zaklada. Za 25 let mu je dovoljeno, da sme mostnino pobirati in sicer za vsako vpreženo živino 17 krajc., za drugo veliko živino, ki se čez most žene, 7 kr., za drobnico 4 kr.; človek plača 1 kr. Brez mostnine sme čez most le to, kar tudi pri cesarskih mostovih ali brodovih ne plačuje mostnine. Mostnino sme znižati, ako hoče; povišati je ne sme.

Iz Ljubljane. (Iz mestnega zbora.) V današnji seji je po predlogu, ki so ga pismeno gosp. županu podali odborniki dr. Bleiweis, J. Horak, dr. Orel, Šventnar, V. C. Zupan in dr. Zupanec, mestni zbor sklenil, da se spomin poslednja leta premalo čislanega 20. oktobra 1860, ko so presvitli cesar avstrijskim narodom podelili preslavno diplomo, dostojno praznuje. V ta namen naj bode slovesna služba božja 20. dne t. m. ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi, ktere se udeleži mestni odbor. Milostljivi knezoškof naj se naprosijo, da blagovolijo ali sami obhajati to svečanost ali po svojem gospodu namestniku. Vse deželne, civilne in

*) Drago!

vojaške oblastnije naj se povabijo pismeno k temu cerkvenemu obhajilu, mestjani pa in drugi stanovniki ljubljanski po javnem povabilu. Po dokončanem cerkvenem opravilu naj se domačim in resnično ubogim podeli miloščina (400 gold.) iz mestnega zaklada po oskrbnikih ubozih in gospodih fajmoštarih. Pogumnemu in stovitnemu branitelju pravil cesarske diplome: državnemu poslancu gosp. dr. Lovro Tomanu naj se podeli častno mestnjanstvo.

— (Iz seje odborove c. k. kmetijske družbe.) V poslednji seji je bilo sklenjeno, da veliki letni zbor bode 22. dne prihodnjega meseca novembra. Naznanila so tedaj bila razposlana družbinim podružnicam, da pošljejo, kar mislijo predložiti občnemu zboru in tudi imenujejo posebno pridne sadjo- in murvo-rejce, kateri so vredni počastenja s sreberno svetinjo. Ker je 1867. leto stoletnica, kar se je s prvim zborom (1767. leta) začela kmetijska družba, bode odbor nasvetoval, naj se spomin ta obhaja z veliko kmetijsko in obrtnijsko razstavo. — Novi minister kupčijstva in národnega gospodarstva baron Wüllersdorf je počastil družbo s pismom, v katerem ji naznanja, da mu je Njih Veličanstvo to visoko službo podelilo, da si bo na vso moč prizadeval tudi za blagor kmetijstva, v ta namen pa da tudi potrebuje pripomoči kmetijske družbe.

— Čitavnica naša slavi 20. dan oktobra — četrto obletnico svojo — združena s Sokolom, ki obhaja drugo svojo obletnico 19. oktobra, s sijajnim plesom prihodnjo nedeljo. Pred plesom je slovesna beseda, ktera se začne ob 8. uri zvečer v dostojno okinčani dvorani. Vabila se že razpošiljajo. — Dopisnik „Triesterčini“ že nima mirnega spanja več, kar je v „Novicah“ bral, da bodo gospodičine v „jugoslovanski obleki“ plesale „jugoslovanski ples.“ Komaj polnoč bije, že revče iz strašnih sanj se splaši in tako se premetava vso noč, ker vidi, vidi — kaj neki vidi? — pošast „jugoslavenskega carstva“ — v obleki jugoslovanski naših krasotic in v plesu jugoslovanskem! Sam pa skače vsaki dan v francozki obleki, in kadar pleše, pleše s svojimi tovaršicami francozko kadrilo, da vse prek letí, in vendar ga „Novice“ še nikoli niso denuncirale, da dela propagando za — Napoleona. Bog daj norc.. pa čemu bomo papir in čas tratili z rešetovanjem tacih marjedlic!

— Zeló pomenljivo je to, da dunajski ministerski časnik „Generalcorrespondenz“ je vzel ves Kozlerjev sestavek, ki ga je unidan prinesel „Triglav“ o ponóvi celote krajske vojvodine, in da dostavlja še željo, naj bi se prihodnji deželni zbor kranjski krepko prijel tega, da bode kranjska vojvodina zopet tolikošna, kolikoršna je bila v začetku tega stoletja. Prva točka slovenskega programa, kateri je strašen trn v péti nemškem časnikarjem in njihovim družnikom, ni tedaj tako prazna sanjarija, kakor čvekajo vsi tisti, katerih je strah, da se nova Avstrija osnova na zgodovinski, ravnopravni in svobodni podlagi!

— „Domobran“ zagrebški, ki je prevodil ves naš program, piše o njem tako: „Priobčili smo politički program prvih naših susjedah, braće Slovenacah i na koncu smo dodali historičke razloge, kojimi podupiru svoje narodne želje i zahtjeve. Što Slovenci traže, da nebudu onako razciepani, kako još sveudilj jesu, to nam se s mnogih obzirah vrlo dopada i želimo im, da postignu sretnu, za čim rodoljubivo teže: da budu jednó.“

— Šola v tukajšni gimnazii, viši realki in normalki in v učiteljski pripravnici se bode začela z mašo k sv. Duhu 3. novembra t. l. Učenci naj se zglasujejo od 25. do konca t. m., v katerih bodo navadne spraševanja za zaostale in za nove učence. Prvinci iz Goren-

skega, ki imajo gimnazijo v Kranji, in iz Dolenskega, ki jo imajo v Novomestu, se pa po postavi ne smejo jemati v ljubljansko gimnazijo.

— Kakor slišimo, je prišlo iz Dunaja sporočilo, da prihodnje šolsko leto (1866/7) imajo nehati na c. k. gimnazii ljubljanski vsi vstričini (paralelni) razredi in da c. kr. normalka, tudi brez vstričinih razredov, nima več učiteljev imeti kakor tri in pa dva podučitelja s samo enim katehetom. — Dozdaj nam je ta novica še premalo jasna, da bi mógli o nji že zdaj kaj več reči.

— V mestno glavno šolo pri sv. Jakobu hodi letos v vse štiri razrede vsakdanje šole 305 učencev.

— 12. dne t. m. se je po odločeni komisii preštel imetek Matice slovenske, ki ga blagajnik gospod dr. Zupanec hranuje v varni Werthajmovi omari. Vse se je našlo v najlepšem redu. Premožnja matičinega v obligacijah je 17.423 gold. 50 kr., v gotovini in sicer v hranilnici ljubljanski 550 gold., v blagajnici 29 gold. 56 kr., tedaj skupaj 18.003 gold. 6 kr.

— V mariborški razstavi so iz Kranjskega prejeli pohvalna pisma: grajščina boštajnska za vino, gosp. dekan Anton Reš za svilo, gosp. Fr. Prodnik v Ratečah za mašine in kmetijsko orodje.

— Gosp. A. Einšpieler v Celovcu je spisal „Političen katekizem“, kateri je prav po domače in lahko umevno pisan, da se zlasti prosti narod zaveda političnih prvin, ki so dandanes tudi prostemu kmetu in rokodelcu vedeti potrebne. Dobro bi tedaj bilo, da v vsaki slovenski bajtici kakor „Pratika“, se nahaja tudi ta „katekizem“, in to je celó lahko, ker te bukvice ne veljajo več kakor 16 kr. Dobivajo se tudi v vsaki čitavnici.

— V saboto smo pokopali gosp. Jurija Pajka, posestnika in mestnega tesarskega mojstra, ki je za pljučno boleznijo umrl v 69. letu svoje starosti. Naši bravci vedó, kako marljiv pisatelj je bil „Novicam“ ranjki Pajk in kako lepo vednost je imel v kmetijstvu in obrtnijstvu. Bil je mnogo let brez plače tudi učitelj risanja v nedeljski šoli nekdanje tukajšne obrtnijske družbe. Ako tak mož umrje, ki je brez hrupa bil vse-skozi delaven na korist svoje domovine, zgubaja velika. Naj tedaj v blagem spominu ostane vrli mestjan! — Pri tej priliki naznanimo tudi, da njegov zet, dobroznani g. Henrik Freyer, poslednji čas konservator tržaškega muzeja, že nekoliko let za mrtudom tako boleha, da je moral službo popustiti.

— Gosp. Henrik Penn je bil v tukajšnjem gledišču kot „Narciss“ z občno pohvalo sprejet; v petek 20. oktobra igra v svoji drami „Propad Metula“, ki jo je povzel iz domače zgodovine in posvetil našemu mestnemu županu gosp. dr. Costa-tu. Tako bo nemško gledišče, kjer slovenska beseda žalibog! še nima prostora, saj zgodovinsko domačo igro, če morebiti tudi le po naključbi, poklonila na čast 20. oktobru.

— V „Waldheims ill. Blätter“ (7. t. m.) prof. A. Heinrich v svojem popisu „Eigenthümlichkeiten in Krain“ piše med drugim tudi to, da so tu gospodje, ki otrokom prepovedujejo nemški jezik, — in — da Slovenec pošilja svoje otroke zato v šolo, da se učé nemški, — da je slišal dečka, ki je nekemu gospodu s kolodvora mavho nesel, milo obžalovati, da se je v šoli premalo učil nemški. In zraven pristavi (poslušajmo moža!): „So lange der Geschäftsbrief in einer Stadt deutsch ist, bleiben die nationalen Absonderungsbestrebungen erfolglos.“ — Prosimo, g. pisavec, imenujte nam najpred gospode, od katerih vi pravite, da prepovedujejo nemški jezik? — in potem: ali poznate naše sedanje glavne šole, in ali veste, koliko in kako se učí v njih ta in uni jezik? Dokler nam tega ne od-

govorite, imenujemo vas človeka, ki pride k nam „vodo kalit!“ — Pravite, da je deček omilovaje tožil, da se ni bolje naučil nemškega jezika, in iz tega menda sklepa, da je šola kriva, da se ni naučil nemščine. Zakaj neki niste dečka prašali, koliko časa in kako je hodil v šolo; morda da bi bili zvedili kaj družega. — Dečki, ki s kolodvora mavhe nosijo, gotovo niso tista živa reč v termometru, po kateri bi se moglo soditi podučevanje po ljudskih šolah; tak deček vam odgovarja tako, kakor vi raji slišite; se vé, dve dvojčici iz vašega žepa so mu ljubše od ene. — Ko pa pravite, da je národno prizadevanje prazno, dokler imamo opravilna pisma nemške, tudi ne govorite gole resnice, in ravno s tem kažete, da vam življenje sedanjih Slovencev ni dovolj znano, in da bote sedaj še marsikaj zvedili, kar se vam pred šestimi leti še sanjalo ni. Tako piše „Učit. Tov.“ Mi pa gosp. Heinricha napotujemo v šolo k znancu njegovemu starotržanu, da mu pokaže svoje memoare od leta, ko je pisal „Udri....“

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na čelo današnjemu političnemu novičarju stavimo veselo in važno novico, ki smo jo izvedili iz zanesljivega vira, da na saboru hrvaškem bode večina federalistična stranka in da se po nji pokopa avstrijskim narodom nesrečni dualizem. Dobro tako! Tadaš je le moremo svobodno dihati mi Slovenci, Čehi in vsi národi slovanski. Dolgo se je neki motala ta stvar na Hrvaškem in v Slavonii: tū federalisti, tam magjaroni in tū zopet vladna stranka; manifest od 20. septembra je tehtnico potegnil na federalistično stran. „Wanderer“ naznanja iz gotovega vira, da dvorni kancelar pl. Mazuranić odstopi še pred zborom deželnim in da brž ko ne dobí predsedništvo sedmeričine stolice in bode bana-namestnik, ker pl. Zidarić gré v pokojni stan. Največ glasov pa je zdaj za prevzvišenega škofa Strossmajer-a, da bode kr. dvorni kancelar. Boga molimo, da se zgodi to, ker tudi za nas Slovence bi bila neprecenljiva sreča, ako v najbližnjem svetovavcu cesarjevem sedí mož, kateri, kakor mi sami, pozná naše reve. — Novo državno posojilo je neki izgotovljeno. Vse hiše Rothschildove in pa bratji Baringi v Londonu so ga prevzele; izdalo se bo po dvakrat, vsakokrat po 60 milijonov gold., tedaj bode zneslo skupaj 120 milijonov. Prvo polovico bo izdal dunajski Rothschild po 92 v srebernem kurzu, s 5 odstotki, te obligacije ne bojo nobenemu davku podvržene; v 15 letih se bo poplačalo; — druga polovica se bo izdala po oddani prvi. — Kakor se sliši, namerava državno ministerstvo, da se v prihranjenje stroškov razpustijo c. k. policijske direkcije, kakor so dozda bile v glavnih mestih; opravila državne policije se izročijo c. kr. deželni vladi, mestna policija pa mestnim srenjam. — Pričakuje se nov pravilnik za penzijo cesarskih civilnih uradnikov, po katerem naj uradnik po vsakem sedmem letu prejme peti del svoje službene plače, po dosluženih 35 letih pa vso. — Njih Veličanstvo cesar bodo kot kralj ogrski sami odprli deželni zbor v Peštu in ondi več časa ostali. — Laška stran Tirolskega dobí v Trientu svoje deželno glavarstvo, ki pa bo vendar stalo pod deželnim glavarstvom v Inspruku. To je djansk dokaz, da sedanje ministerstvo čísla národnost avstrijskih narodov. — O pravih in dolžnostih preklitavskih deželnih zborov „Reforma“ tako piše: „Centralisti vekajo: nečemo ne v deželne zборе iti!“ Na to odgovarjajo skušnje preteklih let, da ni šlo ne z sedanjim dunajskim državnim zborom, ne s prejšnjim

absolutizmom.“ To je kratek odgovor, a odgovor „ad hominem.“ — „Zukunft“ s krepko besedo vabi vse voditelje avstrijskih slovanskih narodov, da se vzajemno postavijo zoper centralizem in dualizem, ktera isto nameravata, da bi se v pogubo Slovanov nič ne premenil prejšni ožji državni zbor. — V Pragi in sploh na Českem in Moravskem bojo obhajali 20. oktobra slovesno. Ko so praški listi govorili o osvečavi itd., je bila vladna „Pragerica“ tako skrbna mati, da je Čehom svetovala: „Nikar se ne radujte preveč; in če že po vsi sili hočete patriotizem razodeti, pokažite ga v milošnjah za uboge.“ „Politika“ tej ekspektoraciji dobro dostavlja to-le: „Slovani Čehi morajo tedaj po vsaki ceni v opoziciji ostati zoper vladno, če tudi verne svoje občutke hočejo razodeti za vladarja!“ — Učilnica za kmetijstvo in gozdnarstvo v Križevcu na Hrvaškem ima čedalje več učencev. Leta 1860 je bilo v višem oddelku le 10 učencev, letos jih je 25, v nižem jih je bilo prvo leto 16, sedaj jih je 54, pa vsi so štipendisti. Kaj bojo tisti naši deželni poslanci k temu rekli, ki so zoper vse štipendije!! — Kolera hudo razsaja v Parizu. 10. dnet. m. je umrlo 305 osób; koliko jih je med temi za kolero umrlo, ni bilo na drobno naznanjeno; gotovo jih je bilo veliko. — Pruski prvi minister Bismark je bil v Biaricu pri cesarju Napoleonu in je neki mešetaril proti Avstrii; vendar, pravijo, da ni kaj posebnega opravil. — Kako močan je letošnji mošt, je skusil neki kmet na Hrvaškem; ko ga je dva bokala izpil, se je zgrudil na zemljo in kmali potem je umrl.

Denarni zapisnik Matičini.

Za drugo leto so plačali:

a) ustanovniki:

Gg. Bartol Baltazar, Concilia Ivan, Jelovšek Martin, Keržič Gregor (ustanovnikovo doplačal), Krsnik Ferko, Napret Teodor, Podobnik Janez, Slomšek Ivan, Šlibar Martin, Trafenik France, Vončina Leon, Žvanut Matija = 104.

b) Letniki:

Gg. Erjavec France, Inglič Jakob, Lah Valentin, Levstik France, Rázpotnik Jakob, Šos Mihael, Vode Jože = 144.

V Ljubljani 12. oktobra 1865.

Dr. Jer. Zupanec.

Popravki. V poslednjem listu „Novic“ na 333. strani, v 1. vrsti od zgoraj namesti jutri beri jutro; na 334. strani, v 20. vrsti od zgoraj namesti norcev beri novcev.

Listnica vredništva. Gosp. M. M. v G: „Sl. misli o drž. a.“ prejeli, — gosp. Nr. 11 iz Hrv: tudi, — gosp. D. T. v Št. J: tudi, — gosp. ☉ iz Dolenskega: tudi, — gosp. J. Z. v S: tudi, — gosp. M. C. v B: tudi. Hvala lepa! Vse se natisne kmali. — Gosp. J. K. v M: V Vašem nasvetu: ali v, l ali o je bil že pretres v našem listu; ostajamo še pri pisavi v, ker dosledno ne moremo še povsod ga izbacniti. Take stvari so malenkost; v važnosti je treba napredka. Dobro bi bilo, da bi tudi Hrvatje slovó dali o in pisali l; a nočejo še. Isto tako pri nas.

Kursi na Dunaji 17. oktobra.

5 % metaliki 66 fl. 65 kr. Ažijo srebra 108 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 80 kr. Cekini 5 fl. 23 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 14. oktobra 1865.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 3 fl. 96. — banaške 3 fl. 96. — turšice 2 fl. 66. — soršice 2 fl. 82. — rež 2 fl. 66. — ječmena 2 fl. 20. — prosa 2 fl. 57. — ajde 2 fl. 52. — oves 1 fl. 80.